

عنوان مقاله:

تحقیق آمیخته، حلقه مفقوده ای در تحصیلات تکمیلی آسیب شناسی آن در حوزه علوم انسانی در دانشگاه محقق اردبیلی (پژوهش آمیخته)

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 21، شماره 83 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عادل زاهد بابلان - دانشیار مدیریت آموزشی دانشگاه محقق اردبیلی

مهدی معینی کیا - استادیار گروه آموزشی علوم تربیتی دانشگاه محقق اردبیلی

حسن احمدی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق حاضر، بررسی چرایی استفاده محدود از تحقیق آمیخته در دوره تحصیلات تکمیلی مربوط به حوزه علوم انسانی در دانشگاه محقق اردبیلی بود. برای نیل به این هدف از مطالعه موردی استفاده شد که در ابتدا داده های کیفی و سپس براساس یافته های آن، داده های کمی نیز گردآوری و تحلیل شدند. جامعه آماری پژوهش، دانشجویان تحصیلات تکمیلی و اساتید دانشکده علوم انسانی، علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی بود که در بخش کیفی و با استفاده از نمونه گیری هدفمند تعداد هشت نفر تحت مصاحبه قرار گرفتند و از بین جامعه ۹۵ نفری، تعداد ۶۱ نفر در مرحله کمی به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها در بخش کیفی، مصاحبه بدون ساختار بود که از روش بازخورد مشارکت کننده برای اعتباریابی آن استفاده شد و در بخش کمی نیز پرسشنامه محقق ساخته بود که ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۹۲ بود. به منظور تحلیل داده های کیفی از تحلیل محتوای استقرایی مبتنی بر کدگذاری باز استفاده شد و در بخش کمی نیز از آزمون تی تک نمونه ای استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که پیچیده بودن ماهیت طرح تحقیق آمیخته، ناآشنایی محققان به طرح تحقیق آمیخته (عوامل تاثیرگذار درونی)، نیازهای فصلنامه ها و ماهیت رشته های علمی (عوامل تاثیرگذار بیرونی) از دلایل استفاده محدود از روش آمیخته است. همچنین، یافته ها نشان داد که ماهیت رشته های علمی بیشترین تاثیر را در استفاده از روش آمیخته دارد.

کلمات کلیدی:

تحقیق آمیخته، نظام آموزش عالی، علوم انسانی، پژوهش، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298790>

